

Paco – invandraren

Paco hittades på gatorna i Almuñecar, en liten stad i södra Spanien.

Staden ligger söder om Granada på östra delen av Costa Tropical. Den är numera huvudsakligen en badort men har en lång historia med lämningar från bronsaldern, fenicisk tid och det moriska väldet. På de höga klipporna mellan Rio Verde och Rio Seco ligger resterna av en morisk borg, som på ömse sidor nu har badstränder. Längre in finns utgrävda delar av en akvedukt och ett romerskt bad.

Den gamla delen av staden ligger i branta sluttningar med medeltida, trånga och branta gator.

En lång strandpromenad och Konstitutionstorget är basen för den moderna bebyggelsen med affärer och hotell.

Strax utanför Almuñecar arbetar Julie Rescue, en organisation som bl.a. räddar hundar som missköts eller riskerar avlivning. Där hamnade Paco och på deras websida hittade vi honom.

Vilken rasblandning det är visste ingen och man gissade att han var fyra år – en siffra som veterinären sedan reviderat till två. Men söt var han och han verkade lagom stor för att bli en bra kompis till vår schäferblandning Milton.

Den 29 oktober klockan 01.40 anlände Paco till Arlanda. Enligt en första uppgift skulle han ha kommit natten innan (och Barbro hann till Munktorp). Även den aktuella natten var ankomsten först satt till 0.00 och vi fick besked om förseningen i Västerås-trakten, så det blev en lång väntan på Arlanda. Men till slut kom han...

Lite tveksam till att kliva ur transportboxen var han, men till slut vågade han sig fram och i knät på husse var det också ganska tryggt.

Väl hemkommen tog han sig snabbt och upptäckte snart var det kunde finnas intressanta saker – dvs matbordet.

Hos Julie Rexcue hade man kallat honom Weiss Prinz, men det måste vi förstås byta ut. Dels är det besvärligt med två ord, dels kan ju inte en spanjor i Sverige ha ett tyskt namn. Det fick bli Paco från första stund.

Redan de första dagarna kom Paco bra överens med Milton, även om de har en del gräl om bästa soffhörnet.

Den chockartade flytten till kalla Sverige kom han snabbt över. Däremot är han mycket misstänksam mot okända människor, samtidigt som han är väldigt "kramig" mot matte och husse.

Allt det nya – stigar i tallskogen, blåbärsris och snö – möter han med stor nyfikenhet och entusiasm. Tack, Julie Rescue!

